

הרב, ואמר הגראם צ"ל להפרנס הנה אמרוז'ל (שבת ל"ג ע"ב) הצריך נתפס בעון הדור, ולכארה למה, אלא העניין דאמרו במס' גיטין (מ"ח ע"א) אין נפרעין מנכדים ממשועבדים במקום שיש נכסים בני חוריין, והנה איתא באבות (פ"ו מ"א) אין לך בן חוריין אלא מי שעוסק בתורה, וא"כ הצדיק שעוסק בתורה ונקרא בן חוריין נתפס ח"ו בעון הדור, וכל רב בעירו שעוסק בתורה הוא הבן חוריין כי הבעלי בתים אינם בני חוריין כי עוסקים במלאתכם, אבל כ"ז אם אני בן חוריין אתה הפרנס המשועבד שפיר אני נתפס בעונך, אבל לפי דעתך שאתה הבן חוריין א"כ למה אהיה אני הכהפה שלך הרי משורת הדין צריך להיות להיפוך.

(מליצי אש ו' אלול)

קעא.

בנות אמר רב חסדא ולדידי בנתן עדיפן לי מבני (בבא בתרא קמ"א ע"א) וכ' רשי' לא נתישב לי יפה דעתו של רב חסדא, ותוס' כתבענ' דלהכי קאמר בנתן עדיפן לי מבני, שהיו חתנו גдолין הדור רבא ומור עוקבא בר חמא (עי' בהגחות יуб"ץ) ושמעתין מטפרים על גדול א' שבתחלת נולדו לו בנות והרבנית הייתה מצטערת אמר לה אל תדאיג כי בניהם איך שמלחיהם הרי הם בני אבל החתנים אבחור לעצמי כרצוני.

(הכותב)

קעב.

בן סורר ומורה זכור אזכור ביראה ורעד מה ששמעתי, מהאי עיר וקדיש מוהר"ר חיים אלעזר שפירא זי"ע אבד"ק מונקאטש, שזכה לחיות מושבי שלו חנו בעת שהותו בבודפשט, דברי התעරות שאמר בפני קהל ועדיה בפ' כי תצא,, כי יהיה לאיש בן סורר ומורה אייננו שומע בקהל אביו ובקהל אמו" ושאל איך אפשר להיות שלאיש יהודי תמים ומאמין, יהיה בן מתחצף שאינו שומע בקהלו? (הלא ידועים דברי המפרשים „הנסתרות לה' אלקינו“ (נצחם בט כ"ח) מי שהוא צדיק בנצרה, מזה יודע ה' לבדו, אבל „והנגולות“ בಗלו אפשר לדעת ע"י „לנו ולכינו“ ע"י הבנים אם הולכים בדרכי האבות).

אלא אם הבן והילד שומע בגיל עיר, שהאב קם באשמורת הבוקר, ואומר ברכת התורה בקהל רם, ובמשך כל היום שומע מאביו איך שהוא עובד השיעית, והאם בעת הדלקת הנרות משמעה קולה עם דמעות זולגות, איך שהיא מתפללת ומתהנחת עברו בניה שהיא אנשים חכמים בחכמת התורה ויראי השם אמיתיים, ובגונתה הולכות באניגיות ומחונכות במדות ישרות עם אמונה פשוטה, באופן הנ"ל אין לפחד ולדאגה שהבן יהיה בן סורר ומורה, אבל איך אפשר שהיא לאיש בן סורר ומורה? במקרה ש„אינו שומע כלל